

[Erenbjerg]

at det er et problem, der har nogle langt, langt videre gående aspekter end blot det økonomiske. Det er nogle dybt menneskelige tragedier, der ofte ligger skjult bag ungdomsarbejdsløsheden.

Lawaetz (FP):

Til hr. Erenbjerg vil jeg sige, at jeg var yderst elskværdigt indstillet i første runde, men udtryk som, at vi skulle være fjendtlige over for de unge, kan jeg ikke acceptere. Vi er akkurat lige så interesserede som andre, mindst, i at få dem sat i arbejde. Det, vi er uenige om, er hvordan. Og så bliver jeg nødt til at gentage, at jeg tror, at den egentlige årsag er, at disse unge mennesker, der kun har et eller to års erfaring ude i livet, ikke kan fortjene de 45 kr., som man skal give dem i dag. Jeg tror da i og for sig, at hr. Erenbjerg og jeg er mere enige, end man tror, men hr. Erenbjerg skal naturligvis som god socialdemokrat forfægte, at voksenlønnen forfalder, den dag man bliver 18 år. Hvis man nogen sinde kunne få taget hul på det, tror jeg, vi nåede et langt stykke længere.

Til hr. Tyroll, hvis yndlingsemne er profit, vil jeg sige, at hvis det virkelig var sådan, at vi troede, vi fik en ekstra profit ved at antage disse 18-årige, som ingenting kan, skulle vi nok antage dem, men de kommer ikke netop ind i erhvervslivet, fordi der ikke er nogen profit ved at antage en, som hverken kan det ene eller det andet, og som koster 45 kr. i timen. Jeg ved godt, at udtrykket »profit« hører med til hr. Tyrolls sprogbrug, men det hedder i virkeligheden overskud på almindeligt dansk, og et overskud er nu engang afhængigt af indtægter og udgifter, og udgifterne er simpelt hen for store ved at tage disse unge mennesker ind. Der er hele grunden til miseren, men det er det, som hverken hr. Tyroll eller hr. Erenbjerg har lyst til at tale om. Når vi kommer til at tale om det en dag, skal vi nok være med til at ordne sagerne.

Formanden:

To korte bemærkninger, og så går vi tilbage til talerlisten. Fru Ninna Pedersen og så hr. Tyroll.

(Kort bemærkning).

Ninna Pedersen (FP):

Hr. Erenbjerg sagde noget om, at det var pålagt kommunerne at informere erhvervslivet. Ja, det er der da ingen tvivl om, men hvad gør kommunerne? De springer over, hvor gærdet er lavest, og de gør efter min erfaring stort set ikke noget for at informere erhvervslivet. Det er meget, meget lettere at sætte et eller andet tåbeligt projektarbejde i gang.

Jeg mener også, hr. Erenbjerg har en mere end livlig fantasi, når han beskylder fremskridtspartiet for at være ungdomsfjensk. Det, vi argumenterer for, er netop, at vi skal have en god ungdom, og derfor skal den ikke ud i meningsløse projektarbejder, fordi en afstumpethed hos socialdemokratiet ikke har kunnet finde på andet de sidste mange år. Det er nemlig dybt tragisk, at vi har så mange ungdomsarbejdsløse, men det kan vi takke en uduelig regerings politik for.

(Kort bemærkning).

Tyroll (VS):

For det første fremgår det jo tydeligt, at det, som fremskridtspartiet vil bruge ungdommen til, er et forsøg på at profitere så meget som muligt på den, få den så lavt ned i løn som muligt.

For det andet: jeg omtalte før, at for at få lov til at producere 30–40 mia kr.s værdi, er der tale om, at man skal erlægge 1–2 mia kr. i profit, hvis man skulle acceptere profitmotivet i samfundet i dag. Det mener jeg ikke man skal. Jeg synes, man skal forkaste omkostningen på de 1–2 mia kr. og så sætte den produktion i gang, som arbejderklassen har behov for; man skal ikke tage dette hensyn til profitinteresserne, men det kræver selvfølgelig et andet samfund, og det er vi også indstillet på. Men man kunne jo begynde med nogle påbud over for arbejdsgiverne om at sikre de lærepladser osv., som der kunne være tale om her for at sikre ungdommens beskæftigelse, når de nu er så vilde efter at opretholde det kapitalistiske samfund og ikke vil sørge for, at der er fuld beskæftigelse. Men fremskridtspartiet vil altså ikke denne sikkerhed for ungdommen, så det er svært at se, at det skulle være venligt indstillet over for ungdommen.

Svend Erik Hovmand (V):